

24 august – 30 august

Slujirea nevoiașilor în biserica Noului Testament

Textul de memorat: „Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.” (Iacov 1:27)

Versetele care cuprind Marea Trimitere (Matei 28:18-20) sunt printre cele mai cunoscute versete din Biblie, cel puțin în lumea creștină. Aceste versete au fost considerate adesea ca fiind declarația noastră de misiune și au fost o inspirație pentru diverse proiecte misionare și evanghelistice. Inspirați de aceste versete, creștinii au mers în întreaga lume, uneori cu costuri personale mari, pentru a răspândi Evanghelia.

Ce a spus Isus în Marea Trimitere? „Faceți ucenici..., botezându-i... Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit” (Matei 28:20). După cum am văzut, multe dintre lucrurile pe care ne-a poruncit Isus să le facem sunt legate de grija față de cei nevoiași, în suferință și de cei care nu își pot purta singuri de grijă. Să nu uităm că aceste îndrumări date de Isus primilor ucenici nu erau deloc o misiune nouă, ceva ce nu mai auziseră sau văzuseră înainte, ci era o continuare a misiunii pe care Isus o începuse deja în mijlocul lor. Acest aspect al învățaturii lui Isus poate fi văzut foarte clar în viața noii bisericii ca parte a împlinirii Marii Trimeri.

Duminică, 25 august – O comunitate nouă

După înălțarea lui Isus și revărsarea Duhului Sfânt la Cincizecime, grupul de credincioși a crescut rapid și a luat ființă biserica primară, o comunitate nouă, alcătuită din urmașii lui Isus și condusă inițial de primii Săi ucenici. Totuși această comunitate nouă nu era ceva ce inventaseră ei, ci era întemeiată pe învățăturile și lucrarea lui Isus și se baza pe lunga istorie a poporului iudeu și pe lucrarea profeților.

1. Care sunt elementele-cheie în descrierile bisericii primare? Faptele 2:42-47; 4:32-37

Deși pare că israeliții nu au reușit niciodată să trăiască pe deplin conform modelului lăsat pentru o societate cinstită și generoasă, biserica primară a luat în serios învățătura care spunea: „Totuși la tine să nu fie niciun sărac” (Deuteronomul 15:4). Una dintre exprimările practice ale credinței lor era împărțirea resurselor materiale cu ceilalți - vindeau terenurile și dăruiau fondurile primite (Faptele 4:34 - 5:2) pentru a îngriji de nevoile fraților credincioși, dar și pentru a fi o binecuvântare pentru cei din afara comunității tinere, în special prin lucrarea de vindecare (Faptele 3:1-11; 5:12-16).

Totuși această comunitate nu era o societate utopică, rezultatul imaginației. Pe măsură ce numărul credincioșilor creștea, între ei au apărut și tensiuni referitoare la administrarea resurselor, în special cu privire la împărțirea zilnică a hranei pentru văduve (Faptele 6:1). Ucenicii, care erau conducătorii din oficiu ai grupului, doreau să se concentreze pe predicarea Evangheliei. Pentru a rezolva problema iscată, a fost nevoie de puțină reorganizare.

Astfel, au fost numiți șapte bărbați care să se ocupe de problemele practice ale credincioșilor. Probabil că aceasta a fost prima recunoaștere a diferitelor slujbe și capacități care au fost exercitate în biserică; în același timp, aceasta demonstra importanța slujirii practice pentru viața și mărturia bisericii. „Principiile de evlavie și de dreptate care trebuiau să-i călăuzească pe conducătorii poporului lui Dumnezeu în vremea lui Moise și a lui David trebuiau să fie urmate și de aceia cărora le fusese dată supravegherea nou-organizatei biserici a lui Dumnezeu în dispensațiunea Evangheliei.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 95

Încearcă să îți imaginezi cum a fost în biserica primară. Cum putem reflecta și noi aceste principii astăzi?

Luni, 26 august – Slujirea și mărturia Tabitei

Când mesajul Evangheliei a început să se răspândească, așa cum spusese Isus, „în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8), noii credincioși au preluat credința și lucrarea lui Isus. Între aceștia era și Dorca, sau Tabita, din cetatea Iope. Fără îndoială că ea a luat foarte în serios învățătura lui Isus care spunea că atunci când îi îmbrăcăm pe cei goi, de fapt îl îmbrăcăm chiar pe El (vezi Matei 25:38,40).

2. Cum sunt descrise viața și lucrarea Tabitei? Ar putea fi descrise viața și lucrarea ta în mod asemănător? Cum ai vrea să fie descrise? Faptele 9:36

Se pare că lucrarea Tabitei era de așa natură, încât faptul că a fost numită „ucenică” și credincioșii, energia și grija ei pentru alții au fost recunoscute chiar în afara cetății ei.

Petru era într-o cetate din împrejurimi, Lidia, și oamenii din Iope l-au rugat să treacă pe la ei cu ocazia morții Tabitei (Faptele 9:37-41). Ajuns la Iope, Petru a fost întâmpinat de mulți pe care Tabita îi ajutase prin lucrarea ei pentru săraci. Ei i-au arătat hainele pe care le făcuse ea și i-au povestit situații în care ea i-a ajutat pe ei și pe alții.

Atunci, Petru s-a rugat pentru Tabita și Dumnezeu a readus-o la viață. Desigur, aceasta nu este o garanție că totul se rezolvă în viață pentru cei care se dedică slujirii celorlalți. La urma urmei, Tabita deja suferise boală și moarte, iar Ștefan, unul dintre primii diaconi aleși să le slujească văduvelor din biserică, își încheiase viața ca primul martir (Faptele 7:54-60). O viață de slujire nu înseamnă o cale netedă, uneori poate fi chiar cel mai anevoios drum.

Totuși, în această relatare, Dumnezeu a folosit recunoașterea dragostei și a puterii Sale atât în viața, cât și în moartea Tabitei pentru a produce un impact puternic asupra oamenilor din Iope: „Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope și mulți au crezut în Domnul” (Faptele 9:42).

Dacă ai trece în neființă, s-ar simți lipsa contribuției tale și ar fi deplânsă la fel ca slujirea Tabitei? Cum putem lăsa în urmă o moștenire mai bună de slujire? Ce aptitudini practice ai - Tabita știa să facă haine - pe care le-ai putea folosi în slujba celorlalți?

Marti, 27 august – Dăruirea ca mod de a vesti Evanghelia

După convertire, apostolul Pavel a luat asupra lui misiunea de a duce Evanghelia la neamuri. Succesul cu care l-a binecuvântat Dumnezeu a dat naștere la multe întrebări referitoare la relația dintre rădăcinile iudaice ale credinței creștine și noii credincioși care nu erau iudei. La Ierusalim s-a ținut o adunare a conducătorilor creștini iudei împreună cu cei dintre neamuri pentru a discuta acest subiect și pentru a căuta călăuzirea lui Dumnezeu în aceste chestiuni complicate. Întâlnirea și rezultatele ei sunt înregistrate în Faptele 15.

Totuși, în raportul din Galateni 2 despre această întâlnire, Pavel adaugă un alt element important la sfaturile pe care le-a primit la adunarea de la Ierusalim pentru continuarea lucrării sale printre neamuri: „Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac” (Galateni 2:10).

Pavel a continuat să facă acest lucru și pe plan personal (Faptele 20:35), și în toată lucrarea sa. La fel ca biserica primară din Ierusalim, Pavel a extins conceptul de comunitate creștină pentru a-i cuprinde pe toți credincioșii.

3. Cum leagă Pavel Evanghelia de dăruirea cu generozitate? 2 Corinteni 8:7-15

Pavel a făcut trimiteri și la Vechiul Testament pentru a-i îndemna pe credincioși la generozitate și la grijă față de ceilalți credincioși care se aflau în situații dificile. El a amintit de relatarea despre revărsarea din abundență a manei pentru israeliți pe când erau în pustie, ca model de dăruire în cadrul comunității bisericii lărgite (2 Corinteni 8:15). De asemenea, el a citat din Psalmii 112:9: „A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac” (2 Corinteni 9:9).

Pavel i-a îndemnat pe cititorii lui să dăruiască din inimă, să pună deoparte în mod regulat o parte din venitul lor ca să poată dăruia cu ușurință când el sau Tit urmau să vină în biserica lor pentru a strânge darurile și a le trimite creștinilor în nevoie din Ierusalim. El a dat de exemplu o biserică pentru a încuraja alte biserici la aceeași generozitate. „Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți” (2 Corinteni 9:13).

Cum ar trebui să facem o prioritate din dăruire atunci când nu avem posibilitatea să susținem toate cauzele sau nevoile care ne sunt prezentate?

Miercuri, 28 august – Un ghid practic de dăruire și iubire

Epistola lui Pavel către romani este bine cunoscută pentru explicațiile profunde despre marea învățătură a mântuirii prin credință, prin moartea lui Hristos. Dar, după 11 capitole despre această învățătură, atenția se îndreaptă spre un alt subiect. Pavel oferă un ghid practic de viață și iubire, bazat pe harul și dragostea lui Dumnezeu așa cum au fost descoperite în Isus și în Evanghelie: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească” (Romani 12:1). De fapt, Pavel spune că noi ar trebui să trăim așa ca răspuns la ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, prin Isus.

4. Ce sfaturi dă Pavel cu privire la dragostea și grija pentru alții, mai ales față de cei în nevoie? Romani 12

Într-un sens anume, Romani 12 este ca un rezumat al multelor subiecte cărora Pavel le acordă atenție în mod specific în alte epistole. El vorbește despre diferitele slujbe și daruri din biserică, inclusiv slujirea și încurajarea celorlalți și dăruirea cu generozitate (vers. 3-8). Dar nu este de ajuns ca aceste lucruri să fie făcute, ci trebuie să fie făcute foarte bine, cu entuziasm și cu iubire (vers. 9-11).

Pavel descrie în termeni practici ce înseamnă aceasta. El îi îndeamnă pe credincioși să fie răbdători în greutăți și persecuție, să se îngrijească de cei în nevoie, să fie împăciuitori și, ori de câte ori este posibil, să răspundă la rău și nedreptate cu bunătate, biruind răul prin bine (vers. 20,21).

Acest capitol scoate în evidență ce înseamnă a trăi ca un om nou, slujind-I lui Dumnezeu și individual, și ca membru al bisericii. Pavel le-a spus noilor urmași ai lui Isus că viețile lor, prioritățile lor și acțiunile lor ar trebui să se schimbe ca răspuns la ce a făcut Isus pentru ei prin moartea Sa pe cruce și datorită speranței vieții veșnice. Trăind într-o societate despotică și adesea crudă, caracteristică Imperiului Roman, Pavel îi sfătuiește pe credincioși să fie altfel: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre” (vers. 2).

Numește câteva atitudini și practici cărora trebuie să te împotrivești în mediul în care trăiești pentru a avea o viață după voia lui Dumnezeu și a-i iubi pe semenii ca un urmaș al lui Isus?

Joi, 29 august – Iacov „cel Drept”

Iacov era cunoscut sub numele de Iacov „cel Drept”, fapt care sugerează că a fost un conducător înțelept care a pus preț pe modul în care îi trata pe ceilalți și pe grija față de cei uitați și asupriți. Cartea care îi poartă numele a fost considerată „cartea Proverbele a Noului Testament”. Ea se axează pe evlavia practică și ne învață cum să trăim cu înțelepciune ca urmași ai Domnului.

Iacov, autorul cărții, era nerăbdător să le reamintească cititorilor creștini: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri!” (Iacov 1:22) și că religia care contează, religia curată și de valoare înaintea lui Dumnezeu, se concentrează pe grija față de cei în nevoie și cei asupriți și pe împotrivirea față de influențele corupătoare ale societății din jur (vers. 27).

5. În ce diferă atitudinea lui Iacov față de bogați de atitudinea obișnuită a societății? Ce sfaturi dă el despre cum să fie tratați bogații și săracii în biserică? Iacov 2:1-9; 5:1-5

Iacov afirmă că a-i dori cuiva binele, chiar a-i dori să aibă binecuvântarea lui Dumnezeu, ar fi de puțin folos dacă omul respectiv suferă de frig și foame. A-i oferi hrană și îmbrăcăminte ar fi mult mai de folos pentru a exprima și a demonstra preocuparea pentru el decât toate sentimentele noastre nobile și urările de bine (Iacov 2:14-16). Iacov folosește această imagine ca pe un exemplu de interacțiune între credință și fapte în cadrul relației noastre cu Dumnezeu. Totodată, el repetă (vers. 8) învățătura Domnului Isus despre a-ți iubi aproapele ca pe tine însuși, arătând cum ar trebui păzită această poruncă în viața de zi cu zi. Ea este transpusă în slujirea față de Dumnezeu și față de semenii, nu pentru a câștiga mântuirea, ci pentru că este o manifestare a credinței adevărate.

De ce este atât de ușor, adesea fără să ne dăm seama, să îi preferăm pe bogați în detrimentul săracilor?

Vineri, 30 august – Un gând de încheiere

„Dărnicia neegoistă a umplut prima biserică de o mare bucurie, deoarece credincioșii știau că strădaniile lor ajutau la ducerea soliei Evangheliei la cei aflați în întuneric. Bunăvoința lor mărturisea că ei nu primiseră în zadar harul lui Dumnezeu. Ce altceva putea da naștere la o asemenea dărnicie decât sfințirea lucrată de Spiritul Sfânt? Atât în ochii credincioșilor, cât și ai necredincioșilor, aceasta era o minune a harului.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 344

Rezumat: însuflețiți de mandatul încredințat de Domnul Isus și de puterea Duhului Sfânt, primii credincioși au hotărât să ducă solia și misiunea Sa în toată lumea. Pe baza învățăturilor Sale și ale Scripturii ebraice, biserica primară dăruia celor în nevoie din mijlocul ei, dar și celor din afară. Prin exemplul lor și prin învățăturile date în epistole, primii conducători creștini i-au sfătuit pe credincioși să aibă o viață de credincioșie și slujire, în special față de cei în nevoie.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Lucrarea de binefacere*, capitolele „Dorca - Lucrarea și influența ei” și „Aceasta este religia curată”, pp. 35-41; *Faptele apostolilor*, capitolul „O biserică darnică”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Regi 18-2 Regi 2

1. Cum era considerat muntele Horeb, pe vremea lui Ilie?
2. Cine și cui i-a promis că îi va face străzi (ulițe) în Damasc?
3. Din ce cauză nu au mai ajuns corăbiile lui Iosafat la Ofir?
4. Cine au fost martori la înălțarea lui Ilie la cer și totuși s-au dus să-l caute?

Evanghelizare, subcapitolul „Lucrătorii din zonele rurale”

5. În ce condiții și-ar recăpăta sănătatea mulți din poporul nostru?